

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.588/2015/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2016. január 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2015. május 29. napján kihirdetett 19.B.179/2014/52. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott büntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig eltelt időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban 15.000 (tizenötezer) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

vádlott anyja neve helyesen:.

Indokolás:

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő emberölés bűntettének kísérletében. Ezért őt 6 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a lefoglalt dolgokról és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, büntetésének súlyosítása érdekében fellebbezett. A vádlott és védője nem éltek jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.335/2015/1-I. számú átiratában a vádhatóság fellebbezését fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján, nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta.

A védő hangsúlyozta, hogy a vádlott a sértettet nem akarta megölni, ha súlyos sérülést akart volna neki okozni, testalkatából adódóan tudott is volna. Mindössze féltékenységből, idegességből rá akart ijeszteni. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott a nyilvános ülést megelőzően beadott előkészítő iratában hangsúlyozta, hogy a cselekményt nem ő követte el, hanem azt sértett önmagának okozta. Ő csak azért vállalta magára, mert a sértett ezt kérte tőle.

A másodfokú nyilvános ülésen azonban már újra elismerte a cselekmény elkövetését, és megbánását hangoztatta. Kérte a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján, teljes terjedelemben felülbírálta. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alaposággal, részletesen, a perrendi szabályok szerint folytatta le.

Nem észlelt az ítéletábrla a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve helyes és hiánytalan tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében, a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A tényállás akkor megalapozott, ha a bíróság a törvényes vád elbírálása során a perrendi szabályok szerint lefolytatott bizonyítási eljárást követően a vád tárgyává tett eseményeket megalapozatlansági hibáktól mentesen rögzíti. Ilyen megalapozatlansági hiba nem tárható fel az ügyben. Az elsőfokú bíróság ugyanis valamennyi lényeges tényre alapos bizonyítást folytatott. A nem vitásan ellentétes bizonyítási anyag alapján a büntetőjogi felelősség tekintetében lényeges tényeket hiánymentesen, az iratok tartalmának megfelelően rögzítette, s nem vétett hibát akkor sem, amikor a közvetett bizonyítás szabályait szem előtt tartva, egyes kétséget kizáróan bizonyított tényekből további tényekre vont következtetést.

Helytállóan állapította a tényállást a vádlott beismerő vallomására, melyet sértettnek a terheltet terhelő vallomásai és tanúk vallomásai is alátámasztottak, csakúgy, mint a rendőrség által megküldött, bejelentésről készült hanganyag, rendőri jelentés, a helyszínen intézkedő mentőtiszt által tett nyilatkozat, valamint az igazságügyi orvos szakértői vélemény. Meggyőző érvek alapján vetette el a sértettnek a vádlottéval egyező tartalmú megváltoztatott vallomását, mely szerint ő maga okozta a sérüléseit. Végző soron a tényállást sem a vádhatóság, sem pedig a vádlott, illetve védője nem támadták.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak.

Igen részletes, minden vizsgálandó körülményre kiterjedő indokolással állapította meg, hogy a vádlott legalább is belenyugodott abba, hogy sértettnek a halálát is okozhatja cselekményével. Ily módon helyes a cselekménynek a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntetnének kísérleteként való minősítése.

Az első fokon eljáró bíróság helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és azokat, összevetve a büntetėskiszabás egyéb elveivel, a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is. A büntetėskiszabás során a bíróság számára a kiindulópontot a törvény különös részében meghatározott büntetési tételkeret adja meg.

Jelen esetben az irányadó tételkeret alsó határához közeli tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés kellőképpen szolgálja a megjelölt büntetés kiszabási elveket és szempontokat.

Az ítéletábrla különösképpen figyelemmel volt arra, hogy a vádlott által megvalósított emberölés kísérlete valóban úgynevezett befejezett kísérlet, azonban távoli, tekintettel arra, hogy valamennyi sérülés csupán 8 napon belüli gyógyulási időtartammal bírt.

A mellékbüntetésként kiszabott közügyektől eltiltás időtartama igazodik a szabadságvesztés büntetés tartamához.

Szintén a törvénynek megfelel a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban való megjelölése. Annak feltüntetése azonban, hogy legkevesebb 3 hónap kitöltését követő napon bocsátható a terhelt feltételes szabadságra, szükségtelen, hiszen 3 hónapnál nyilvánvalóan mindenképpen hosszabb időtartamot kell letöltenie, amint az már meg is történt az előzetes letartóztatás során.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítására, a lefoglalt dolgokra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a főbüntetésbe való beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet rendelkező részében elírásra került a vádlott anyjának keresztnéve, melyet az ítéltábla javított.

Debrecen, 2016. január 4.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró

. Bakó József sk.
bíró

ZÁRADÉK: A Debreceni Törvényszék 19.B.179/2014/52. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2016. január 4.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök

A kiadmány hitelül
tiszttviselő